

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
 ישראל תقرأ كورتشاك

את מי אמא אוהבת?

יאנוש קורצ'אק, גוצלאבוק, 5 באוגוסט 1940
 עיונים במורשתו של יאנוש קורצ'אק, מקורות חדשים מהגטו,
 חוברת מס' 4, עמ' 174-176
 תרגום: אורי אורלב

עָרַב. ילד שוכב במטה אחת ואמו במטה השנייה.

- אמא!
- מה אתה רוצה?
- למה את בכלל לא מדברת איתי?
- אני לא צריכה לדבר איתך. אני צריכה לתת לך לאכל.
- אז למה המורה מדברת איתנו בבית הספר?
- מפני שמשלמים לה בעד זה. ומי ישלם לי משהו בשביל דבורים?
- והמורה להגינה?
- גם המורה להגינה.
- והאדון המפקח?
- עזב אותי. תישן.
- אני לא רוצה לישן, אני רוצה לדעת מה את חושבת.
- אני חושבת איך להרויח.
- ואת מי את אוהבת?
- מה נכנס לך בראש? את מי אני צריכה לאהב? אותך? אני אוהבת, את סבתא אני אוהבת, את דודה רבקה.
- ואת גבונט את אוהבת?
- מי זה גבונט?
- הר.
- הר? אל תדבר שטויות. תישן.
- זה בכלל לא שטויות. המורה אומרת שצריך לאהב את ההרים מפני שבהרים יש אור צח.
- את האור מריחים. אין כאן מה לאהב.
- ואת גדינה את אוהבת?
- מי זה שוב גדינה?
- זה הים.
- מה זה הים?
- מים כאלה גדולים.
- הים שחצו היהודים כשמשוה הוציא אותם מארץ מצרים?
- כן, בדיוק.
- והמורה אומרת לכם לאהב גם את זה?
- כן.

ישראל קורצק קורצק
إسرائيل تقرا كورتشاك

- אתה רוצה שאני אוהב את הימים?
- כן, אני רוצה.
- אז אני אוהבת.
- ואת אוהבת את הרוח של הימים?
- אני יכולה לאהב את הרוח של הימים אם זה גורם לי אש. תישן כבר.
- אמא.
- מה עוד?
- את אוהבת חילים?
- אולי תפסיק כבר לבלבל לי את המוח, נוודניק אחד? כל בית ספר שלכם שילך לכל הרוחות! במקום ללמוד משהו חכם אתם רק מי אוהב את מי. מה היא המורה הזאת שלך, רבי, שצריך להגיד לה את הכל? או אולי שדך?
- ואת, אמא, היית רוצה לשפך דם?
- אני כבר שלושה ימים שופכת גפס מצנצנת לבקבוק והוא הולך לשפך לי דם.
- ואת אוהבת לשלם מסים?
- אם היה לי במה, הייתי אוהבת. הוא אומר לי, הבן שלי אומר לי לשלם מסים. על מה? ממה?
- ואת יודעת, מי שלא משלם מסים הוא לא אזרח אמתי.
- שבעל הבית הביריון הזה ישלם.
- ספסרים לא משלמים מסים. הם מרמים את האוצר.
- אז למה הטפס הזה נותן שירמו אותו?
- אמא, את רוצה להלחם?
- מה אתה חושב שאני עושה? המסחר היום זה יותר ממלחמה. זו שחיטה ממש.
- אבל אני מתכונן להלחם למען המולדת.
- אתה אומר מולדת? אתה אומר לי לאהב ים, הרים, רוח. הייתי אוהבת את כל הדברים האלה, אבל אני לא יודעת איפה הם. למולדת צריך זמן. אני אוהבת את רחוב סמוצ'יה, מפני שיש לי שם פרנסה. אני אוהבת את השוטר כשהוא לא רודף אחרי ולא מחרים לי את הסחורה. אפילו את הגרמנים הייתי אוהבת אם היו עוזבים אותנו בשלום ומניחים לנו לחיות.
- אל תבכי, אמא. כבר לא אשאל אותך יותר ואני כבר אישן..

